

prima instanță: M. Țurcan
instanța de apel: I. Cimpoi, N. Craiu, N. Simciuc,

ÎNCHEIERE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru

Judecătorii: Valentina Clevadi, Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Moldasig”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe Acțiuni „Moldasig” împotriva Întreprinderii de Stat Compania Aeriana „Air Moldova” cu privire la încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat Compania Aeriana „Air Moldova”, fiind casată hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 20 noiembrie 2015 cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii,

c o n s t a t ă

La 29 iulie 2014, Societatea pe Acțiuni „Moldasig” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat Compania Aeriana „Air Moldova” cu privire la încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 29 martie 2013 Societatea pe Acțiuni „Moldasig” a încheiat cu Întreprinderea de Stat Compania Aeriana „Air Moldova” un contract complex de asigurare a aeronavelor (Aero-Casco) și de răspundere civilă a posesorilor și transportatorilor nr. ARA/14-007.13.

Conform pct. 2.1 a contractului de asigurare, asigurătorul se obligă să asigure un șir de riscuri în condițiile prevăzute de contractul sus-indicat, precum și să achite despăgubirea de asigurare în caz de producere a riscului asigurat, pe cînd asiguratul se obligă să achite în termen prima de asigurare.

Susține reclamantul că contractul de asigurare nr. ARA/14-007.13 din 29 martie 2013 a fost semnat pe un termen de 12 luni, fapt indicat în pct. 6.1. Potrivit pct. 5.1 a contractului enunțat, prima de asigurare constituie suma de 505984,43 dolari SUA.

În conformitate cu art. 7 din Legea nr. 407 din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări din 21 decembrie 2006, prima de asigurare reprezintă suma pe care asiguratul este obligat să o plătească asigurătorului la eliberarea poliției de asigurare, în modul și în termenul prevăzut.

La data de 11 septembrie 2013 din partea asiguratului a parvenit o cerere prin care a solicitat rezilierea contractului de asigurare nr. ARA/14-007.13 din 29 martie 2013.

Prin urmare, conform art. 18 alin. (2) din Legea nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006, contractul de asigurare poate fi reziliat, la cererea asigurătorului sau asiguratului, doar în cazul în care partea opusă nu își onorează obligațiile prevăzute de contract sau încalcă legislația, cu excepția situației menționate la art. 15 alin. (9). Alin. (3) al aceluiași articol prevede că la rezoluția contractului de asigurare de bunuri sau a contractului de asigurare de răspundere civilă, din culpa asigurătorului, asiguratului i se restituie integral prima de asigurare. În alte cazuri, asigurătorul restituie asiguratului ori succesorilor lui primele de asigurare pentru lunile complete pînă la expirarea contractului, reținînd suma cheltuielilor efective de gestiune în funcție de clasele de asigurare.

Menționează reclamantul că în urma rezilierii contractului nr. ARA/14-007.13 din inițiativa asiguratului, ținînt cont de norma sus-indicată, Întreprinderea de Stat Compania Aeriana „Air Moldova” este obligată să achite asigurătorului cheltuielile de gestiune în mărime de 63 248,05 dolari SUA.

În scopul soluționării prealabile a litigiului la 19 decembrie 2013, Societatea pe Acțiuni „Moldasig” a expediat în adresa Întreprinderii de Stat Compania Aeriana „Air Moldova” cerere privind achitarea benevolă a datoriei create prin neachitarea cheltuielilor de gestiune în mărime de 63 248,05 dolari SUA, însă pretenția a fost respinsă.

Solicită Societatea pe Acțiuni „Moldasig” încasarea din contul Întreprinderii de Stat Compania Aeriana „Air Moldova” în beneficiul său a prejudiciului material în mărime de 63 248,05 dolari SUA și taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în mărime de 26 715,97 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2015 acțiunea a fost admisă integral, fiind încasat din contul Întreprinderii de Stat Compania Aeriana „Air Moldova” în beneficiul Societății pe Acțiuni „Moldasig” prejudiciul material în mărime de 63248,05 dolari SUA și taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 26715,97 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016, a fost admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat Compania Aeriana „Air Moldova”, fiind casată hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 20 noiembrie 2015 cu emiterea unei noi hotărîri privind respingerea acțiunii.

La 25 martie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei emise (f.d. 145).

La 27 mai 2016, Societatea pe Acțiuni „Moldasig” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea actului judecătoresc contestat cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 27 mai 2016, este depus în termen, deoarece conform scrisorii de însoțire, copia deciziei instanței de apel a fost recepționată de recurent la 30 martie 2016 (f.d. 156).

În motivarea recursului, Societatea pe Acțiuni „Moldasig” a indicat că instanța de apel la adoptarea deciziei contestate a aplicat și interpretat eronat normele dreptului material aplicabile raportului juridic litigios. Astfel recurentul susține că instanța de apel a neglijat prevederile art. 18 alin. (3) din Legea cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006, precum și prevederile pct. 8.7 din contractul de asigurare nr. ARA/14-007.13 din 29 martie 2013 care prevăd că la rezoluția contractului de asigurare de bunuri sau a contractului de asigurare de răspundere civilă, din culpa asigurătorului, asiguratului i se restituie primele de asigurare pentru lunile complete pînă la expirarea contractului, reținînd suma cheltuielilor efective de gestiune în funcție de clasele de asigurare.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 17 iunie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Întreprinderii de Stat Compania Aeriana „Air Moldova” cererea de recurs declarată de Societatea pe Acțiuni „Moldasig”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 19 iulie 2016, Întreprinderea de Stat Compania Aeriana „Air Moldova” a depus referință la cererea de recurs declarată de Societatea pe Acțiuni „Moldasig”, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Societatea pe Acțiuni „Moldasig”, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldasig”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Moldasig”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală